

عنوان مقاله:

برنامه ریزی درسی آموزش ابتدایی مبتنی بر اخلاق اسلام

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پرورش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

حدیث خوش رو

حسین پیرداده بیرانوند

اکرم کوه نشین

خلاصه مقاله:

یکی از فعالیت های هر نظام آموزشی مسئله یاددهی و یادگیری است. اگر مسئله یاددهی و یادگیری در نظام آموزشی را به صورت فرایند و خطی نگاه کنیم، عملی است که از یک نقطه شروع می شود و پس از طی مسیری، به هدف نهایی از پیش تعیین شده خود می رسد. به طور طبیعی، به منظور حصول نتیجه که همان عمل تربیت است، باید طرحی کشیده شود و یک سلسله از عوامل و عناصر، دقیقا مانند اجزای یک سیستم، دست به دست هم بدهند و نقش هر عنصر تفکیک و معلوم شود؛ یعنی، بدون طراحی و نقشه عمل، نمی توان فعالیت تربیتی را آغاز کرد. آن علمی که به این مجموعه عناصر سروسامان می دهد و نقشه این راه محسوب می شود، علم برنامه درسی است. همانطور که هیچ طرحی بدون مبنای اصل و روش معنادار نیست، طراحی برنامه درسی تربیت اخلاقی هم که موضوع آن انسان است، بدون توجه به این ارکان سه گانه امکان پذیر نیست. این مقاله با رویکردی توصیفی-تحلیلی و با استفاده از روش کتابخانه ای به بررسی و تبیین ویژگی های برنامه درسی مبتنی بر تربیت اخلاقی براساس نظرات علامه مصباح می باشد.

کلمات کلیدی:

یاد دهی و یادگیری، برنامه درسی، تربیت اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1517743>

